

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Birkás Miklós ügyvéd által képviselt szám alatti lakos felperesnek a szám székhelyű I.r., és a dr. Györgyi Árpád ügyvéd által képviselt szám székhelyű II.r. alperes ellen kártérítés iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 36.P.88.221/2006. szám alatt folyt, és a Fővárosi Bíróság 61.Pf.630.259/2008/4. számú ítéletével befejezett perében a II.r. alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részében nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi a II.r. alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperes részére 80.000 (Nyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s :

A felperes 2004. szeptember 22-én 3.100.000 forint vételárért megvásárolta a II.r. alperestől a frsz-ú típusú használt személygépkocsit. A gépkocsi átadása során a jármű nem indult, ezért az akkumulátort a II.r. alperes alkalmazottja K. A. feltöltötte. Ezt követően a felperes a járművet átvette, és azzal otthonába közlekedett. 2004. október 8-án este 21 óra és 21.30 körüli időben a felperes beállt a családi háza udvarán lévő garázsba, az indítókulcsot a járműből kivette, és a kulcs távkapcsolójával az autót lezárta. A felperes és a házastársa kb. 23 óra körül észlelte, hogy a jármű kigyulladt. A tűz következtében a gépkocsi teljesen kiégett, a féltető garázs teteje leégett, és a szomszéd épülete is károsodott.

A felperes módosított keresetében összesen 4.162.000 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni egyetemlegesen az I.r. és a II.r. alperest. 3.162.000 forintot a gépkocsiban keletkezett kár, míg 1.000.000 forintot a felperesi és a szomszéd ingatlan épületében bekövetkezett kár miatt érvényesített.

Az I.r. és a II.r. alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A bíróság jogerős ítéletében 3.899.623 forint és járulékai megfizetésére kötelezte a II.r. alperest a felperes részére, míg egyebekben a keresetet elutasította. A bíróság az I.r. alperessel szemben előterjesztett keresetet, mint megalapozatlant arra hivatkozva utasította el, hogy a perbeli típusú személygépkocsi gyári hibája nem nyert bizonyítást. A bíróság a II.r. alperest a Ptk. 248. § (1) bekezdése alapján marasztalta, mivel arra a következtetésre jutott, hogy a II.r. alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére a felelősség alól magát kimenteni nem tudta. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el aggálytalannak ítélezése alapjául a beszerzett igazságügyi szakértői véleményt, mivel a Pp. 182. § (3) bekezdésében foglalt feltételek nem álltak fenn, míg a II.r. alperes által a másodfokú eljárásban csatolt magánszakértői vélemény a Pp. 235. § (1) bekezdésére figyelemmel nem volt vizsgálható. A másodfokú ítélet indokolása szerint a hiba oka körében az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg az akkumulátor meghibásodását, ugyanakkor rámutatott arra is a másodfokú bíróság, hogy abban az esetben, amennyiben mégsem az akkumulátor lett volna a bekövetkezett elektromos hiba okozója, úgy azt kellett volna megállapítani, hogy a II.r. alperes még a hiba okát sem bizonyította, nem hogy azt, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett. A bíróság a II.r. alperest a gépkocsiban bekövetkezett 3.162.000 forint, illetve az ingatlanát ért 737.623 forint kár megfizetéséért kötelezte, míg egyebekben a keresetet elutasította.

A jogerős ítélet ellen a II.r. alperes élt felülvizsgálati kérelemmel. Elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő kötelezését kérte. Másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy a kárért az I.r. alperes tartozik helytállni, illetve, hogy az alperesek egyetemlegesen felelnek. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 4. §-át, a 182. § (3) bekezdést, a 206. §-t, a 213. §-t, a 215. §-t, a 221. § (1) bekezdését, a 2/1988. (V.19.) IM rendelet 33. § d) pontját, és az 1993. évi X. törvény 3. §-át, 5. §-át, 7. §-át.

Sérelmezte, hogy a bíróság B. J. szakértő szakértői véleményét aggálytalannak ítélte, és elutasította a más szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát. Szerinte a szakértő megállapításai az akkumulátor túltöltésére vonatkozóan kizárólag feltételezéseken alapultak. Kifogásolta, hogy a bíróság a szakértői vélemény felülvizsgálatának indítványozása tárgyában nem hozott döntést, és azt az ítélet indokolásában sem említette meg. Szerinte

a szakértő olyan kérdésben nyilatkozott, amelyben a szakképesítése alapján nem is adhatott volna szakvéleményt. Arra hivatkozott, hogy a bizonyítási eljárás hiányos, mivel nem tisztázta az I.r. és a II.r. alperes felelősségét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabályellenesen, okszerűtlenül állapította meg az I.r. alperessel szemben a felperes keresetének megalapozatlanságát.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A keresetet elutasító rendelkezés tekintetében a jogerős ítéletet felülvizsgálati kérelemmel nem támadták, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül a jogerős ítéletet.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A bírói gyakorlat értelmében (BH 2001.172.) a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel csak olyan kérdésben támadható, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezést nem terjesztett elő, a kereseti kérelmének I.r. alperessel szembeni elutasítását nem sérelmezte. Csatlakozó fellebbezésében a II.r. alperest további 165.000 forint megfizetésére kérte kötelezni. A II.r. alperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben előterjesztett fellebbezésében a kereset elutasítását kérte, ugyanakkor nem hivatkozott arra, hogy a kárért esetlegesen az I.r. alperes tartozna helytállni, vagy az alperesek egyetemleges felelősségét kellene megállapítani.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát csak jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A jogszabálysértés azonban csak abban a körben vizsgálható, amely a per tárgyat érintette, mert a felülvizsgálat rendkívüli perorvoslati jellegéből következően a Legfelsőbb Bíróságnak a per anyagává tett iratok adatai alapján kell megítélnie, hogy a támadott határozat jogszabálysértő-e. Miután a felperes az elsőfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését fellebbezéssel nem támadta, amelyben a keresetét az I.r. alperessel szemben az elsőfokú bíróság elutasította, és a II.r. alperes sem hivatkozott a fellebbezésében az I.r. alperes felelősségére, ennek a kérdésnek a vizsgálata a másodfokú eljárásnak nem volt tárgya, így a felülvizsgálati eljárásnak sem lehet tárgya. E körben tehát a jogerős ítélet jogszabálysértő volta nem állapítható meg.

A II.r. alperes képviselője a 2009. április 8-án tartott másodfokú tárgyaláson a 61.Pf.630.759/2008/4. sorszámú jegyzőkönyvbe foglaltan nem vitatta, hogy a II.r. alperesnek jótállási kötelezettsége áll fenn a felperes felé.

A Ptk. 248. § (1) bekezdése alapján a felelősség alóli mentesülés érdekében a II.r. alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség abban a körben, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett. A felülvizsgálati kérelmében a II.r. alperes maga sem vitatta, hogy a szakértői vélemény alapján megállapítható volt, hogy a tüzet nem a felperes okozta.

A felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben a bíróság jogszabálysértés nélkül fogadta el ítélethozatala alapjául B. J. szakértői véleményét. A bíróság a szakértőt a tárgyalásra megidézte, és a szakértő a 2006. december 5-én tartott tárgyaláson a 10. sorszámú jegyzőkönyvbe foglaltan a bíróság és a jelen lévő felek, illetve képviselőik által feltett kérdésekre válaszolt. A bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte más szakértő kirendelését, mivel annak a Pp. 282. § (3) bekezdésében írt feltételei nem álltak fenn.

A II.r. alperes korábban a szakértő képesítésének hiányára nem hivatkozott, ennek folytán ez a kifogás sem vizsgálható érdemben a felülvizsgálati eljárásban. Megjegyzendő, hogy a bírói gyakorlat értelmében (EBH 2001.1601.) az igazságügyi szakértői névjegyzékben szereplő szakértő kirendelése esetén a bíróságnak nem feladata annak vizsgálata, hogy fennállnak-e a szakértő névjegyzékbe vételének feltételei.

A bírói gyakorlatnak megfelelően a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése, és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az említett hibáktól mentesen és a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve, jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és jutott arra a következtetésre, hogy a II.r. alperes nem bizonyította, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésének (az ún. felülmérlegelésnek) pedig nincs helye (BH 1999.44.).

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolása 4. oldalán a negyedik bekezdésben megállapította, hogy a szakértő a tárgyaláson a szakvéleményét kiegészítette, az nem volt hiányos, homályos, sem önmagával, sem más szakértő véleményével ellentétes, és a szakértő a korábban beszerzett szakértői vélemények ellentmondásait is megfelelően megválaszolta és feltárta, ezért a bíróság a szakértő szakvéleményét ítélezése alapjául elfogadta. Erre figyelemmel a bíróságot további indokolási kötelezettség nem terhelte azzal kapcsolatban, hogy miért tartotta szükségtelennek más szakértő kirendelését, és a bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte az újabb szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítvány tekintetében külön határozat meghozatalát.

A kifejtettek értelmében a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően kötelezte a II.r. alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2009. december 10.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró